

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: YL

Strona pozwana: Altenrhein Luftfahrt GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy twarde lądowanie, jednakże mieszczące się jeszcze w zakresie normalnej eksploatacji samolotu, skutkujące uszkodzeniem ciała pasażera, stanowi wypadek w rozumieniu art. 17 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., podpisanej przez Wspólnotę Europejską w dniu 9 grudnia 1999 r. i zatwierdzonej w jej imieniu decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r.? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednoczenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. 2001, L 194, s. 38).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 18 grudnia 2019 r. w sprawie T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Komisja, wniesione w dniu 14 lutego 2020 r. przez Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „w likwidacji”

(Sprawa C-85/20 P)

(2020/C 201/17)

Język postępowania: węgierski

Strony

Wnoszący odwołanie: Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. „w likwidacji” (przedstawiciel: L. Szabó, ügyvéd)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Skarżąca wnosi do Trybunału o uznanie skargi za dopuszczalną i uzasadnioną, a w konsekwencji o stwierdzenie nieważności postanowienia wydanego przez Sąd (dziesiąta izba) w dniu 18 grudnia 2019 r. w sprawie T-763/18, Lazarus Szolgáltató és Kereskedelmi/Komisja, doręczonego skarżącej tego samego dnia.
- Jednocześnie skarżąca wnosi do Trybunału o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w zakresie kwestii dotyczących zarzutu niedopuszczalności, które nie zostały rozstrzygnięte w postanowieniu wydanym w pierwszej instancji.
- Skarżąca wnosi do Trybunału o obciążenie pozwanej w pierwszej instancji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego, chyba że Trybunał przekaze Sądowi sprawę do ponownego rozpoznania, w którym to przypadku wnosi do Trybunału o nieorzeczenie w przedmiocie kosztów pierwszej instancji i odwołania, lecz o zastrzeżenie orzeczenia o kosztach dla wyroku końcowego.

Zarzuty i główne argumenty**I. Błąd w kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych. Niewystarczające uzasadnienie.**

W pierwszym zarzucie skarżąca podnosi, że Sąd nie uwzględnił w wystarczający sposób sytuacji niepewności prawnej przy zapoznawaniu się z zaskarżonymi aktami Komisji.

Orzecznictwo przytoczone przez Sąd odnosi się do dostępu do akt w związku z istnieniem akt, które dotyczą lub odnoszą się do skarżącej.

Skarżąca wniosła środek zaskarżenia na postanowienie o zawieszeniu wydane przez sąd krajowy, ponieważ nie zgadzała się z tym, aby decyzja Unii dotycząca spornych decyzji Komisji stanowiła kwestię wstępną przy orzeczeniach w sprawach powództw o odszkodowanie Lazarus Kft. Skarżąca i jej przedstawiciel prawny mogą zostać uznani za tę samą osobę dla celów prawnych w sprawie, w której istnieje pełnomocnictwo ogólne ustanowione pomiędzy obydwojema, to znaczy w sprawie powództwa o odszkodowanie rozpatrywanego przez sąd krajowy.

Z uwagi na to, że pełnomocnictwo udzielone przez skarżącą jej przedstawicielowi prawnemu odnosiło się wyłącznie do powództwa o odszkodowanie rozpatrywanego przez sąd krajowy, przedstawiciel prawny nie miał obowiązku informowania skarżącej w „rozsądnym” terminie w rozumieniu prawa Unii, ani też nie miał obowiązku wnoszenia o doręczenie pełnego tekstu spornych aktów, ponieważ jego pełnomocnictwo nie obejmowało tych kwestii. Sama tylko skarżąca mogła osobiście zwrócić się z wnioskiem od chwili, w której dowiedziała się o tym, że uregulowanie Unii dotyczyło jej interesów.

II. Błąd w interpretacji i stosowaniu orzecznictwa dotyczącego „rozsądnego terminu”

Przytoczone przez Sąd orzecznictwo nie może zostać przeniesione na grunt niniejszej sprawy, ponieważ okoliczności przywołanych spraw nie są identyczne z okolicznościami niniejszej sprawy.

III. Błąd w kwalifikacji pisma Komisji z dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd krajowy wydał orzeczenie odmowne w sprawie dotyczącej skargi OPS Újpest Kft. opierając się w tym celu na spornym piśmie informującym pozwaną. Wspomniany wyrok naruszył interesy skarżącej i w sposób istotny zmienił jej sytuację prawną, ponieważ na podstawie wspomnianego pisma sąd krajowy stwierdził, że organ krajowy zgodnie z prawem przyznał pomoc.

IV. Naruszenie prawa do obrony skarżącej. Naruszenie i nieprawidłowe stosowanie art. 126 regulaminu postępowania przed Sądem

Pomimo że Sąd zarządził środki organizacji postępowania, to jednak nie wezwał on stron do przedstawienia uwag odnośnie do tego, czy skarga została złożona w terminie. Sąd zbadał kwestię złożenia skargi po terminie po raz pierwszy w postanowieniu i oddalił skargę na tej podstawie bez umożliwienia stronom, a w szczególności skarżącej, przedstawienia argumentów i sprzeciwu w tym względzie.

Ponieważ nie spełniono wspomnianego wymogu, nie przedstawiono dokumentu, który mógłby wykazać stanowisko skarżącej odnośnie tego, czy skarga została złożona w terminie.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf
(Niemcy) w dniu 25 lutego 2020 r. – Rottendorf Pharma GmbH / Hauptzollamt Bielefeld**

(Sprawa C-92/20)

(2020/C 201/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rottendorf Pharma GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld